

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้คณาจารย์ และบุคลากร ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ อารังไว้ ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติคุณ เป็นที่ยอมรับยกย่องของบุคคลทั่วไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.๒๕๔๘ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๓

(๓) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตักเตือนการมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนบุคลากรที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๗

บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

“คณบดี”	หมายความว่า	คณบดีของคณะในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน และให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าด้วย
“บุคลากร”	หมายความว่า	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างเงินรายได้ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน และให้หมายความรวมถึงผู้ปฏิบัติงานตามสัญญาจ้างพิเศษ และผู้ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จ้างหรือแต่งตั้งให้ทำงานในหน่วยงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานด้วย
“คณาจารย์”	หมายความว่า	บุคคลที่เป็น ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
“ประธานกรรมการ”	หมายความว่า	กรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
“กรรมการ”	หมายความว่า	กรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
“คณะอนุกรรมการ”	หมายความว่า	คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลที่คณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานแต่งตั้งเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้

“ประธานอนุกรรมการ”	หมายความว่า	ประธานอนุกรรมการ หรือประธานคณะทำงาน หรือบุคคลที่คณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแต่งตั้ง เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้
“อนุกรรมการ”	หมายความว่า	อนุกรรมการ หรือคณะทำงาน หรือบุคคล ที่คณะกรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแต่งตั้ง เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้
“นักศึกษา”	หมายความว่า	นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และให้หมายความรวมถึงนักศึกษาตามโครงการต่างๆ ที่มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้วย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ บุคลากรต้องรักษาและปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้ หรือมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ บุคลากรต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด ๒

มาตรฐานจรรยาบรรณของบุคลากร

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๗ บุคลากรมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก ๗ ประการ ดังนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรม
- (๗) มีจิตสาธารณะ

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานจรรยาบรรณของบุคลากร

ข้อ ๘ จรรยาบรรณต่อตนเอง

(๑) ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย และจรรยาวัตรของมหาวิทยาลัย โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ๑) มีความซื่อสัตย์สุจริต สุภาพ สะอาด และประหยัด ตามจรรยาวัตรของมหาวิทยาลัย
- ๒) ปฏิบัติตนเป็นผู้ยึดมั่นในคุณงามความดีและความถูกต้อง
- ๓) ไม่ประพฤติตนในทางที่ไม่เหมาะสม เช่น ดื่มสุราจนขาดสติ เล่นการพนัน

เสพยาเสพติด ชู้สาว ฯลฯ

(๒) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ๑) มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและมหาวิทยาลัย
- ๒) ปฏิบัติงานอย่างสุจริต ไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิควรได้จากการปฏิบัติงานหรือเบียดบังเวลาทำงาน
- ๓) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถและโปร่งใส
- ๔) มีความสุภาพ ยินดีและเต็มใจในการให้บริการโดยเท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) พัฒนาความรู้ ทักษะการทำงาน รวมถึงบุคลิกภาพให้มีความเหมาะสม โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ๑) ศึกษา ค้นคว้าให้มีความรู้จริง และมีคุณภาพในงานของตน
- ๒) พัฒนาตนเองให้มีความสามารถ ความชำนาญและความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน
- ๓) มีบุคลิกภาพและวางตนให้เหมาะสมกับวิชาชีพและสถานภาพอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการแต่งกายให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

(๑) ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ๑) มีน้ำใจช่วยเหลือผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ด้วยความเต็มใจ
- ๒) ให้ความร่วมมือร่วมใจและสามัคคีในการปฏิบัติหน้าที่

๓) เป็นมิตรและเอื้ออาทรต่อผู้ร่วมงาน รวมถึงให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อผู้ร่วมงาน
กระทำผิด

๔) รับฟังและยินดีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

(๒) ให้เกียรติ และเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน รวมถึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยความมี
มนุษยสัมพันธ์อันดี โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

๑) ปฏิบัติตนต่อผู้ร่วมงานด้วยความสุภาพ และเข้าใจ

๒) รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน โดยไม่ยึดความคิดของตนเป็นหลัก

(๓) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทาง
ปัญญาหรือผลงานของตนในทางที่ชอบ โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเอง
ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือ
ข้อเท็จจริง (falsification) ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่ง
ฉบับในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน
โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ

๒) ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทาง
วิชาการของตนเองและแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของ
ผู้อื่นและสิทธิมนุษยชน

๔) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ไม่มีอคติมา
เกี่ยวข้อง และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลงานวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัวหรือ
ต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริงไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการ
ตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

๕) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

(๔) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานของตน ทั้งให้
ความคิดเห็น ช่วยทำงานและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งเสนอแนะในสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่
รับผิดชอบ

(๕) ดูแลและเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และ
เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๖) ให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ละเว้นการใช้กริยา วาจาไม่
สุภาพ หรือสร้างความขัดแย้ง รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติ
หน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานอื่นโดยมิชอบ

(๗) ปฏิบัติต่อเพื่อร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อัน

(๘) ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศทั้งทางกาย และทางวาจา โดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา ใช้เวลาปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ๑) ตรงต่อเวลาและอุทิศตนในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และสม่ำเสมอ
- ๒) ไม่ใช้เวลาปฏิบัติงานเพื่อทำงานส่วนตัว

(๒) ละเว้นการประพฤตินหรือการกระทำใดๆ อันอาจกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียเกียรติของตนเองหรือของมหาวิทยาลัย โดยมีแนวปฏิบัติ คือ รักษาภาพลักษณ์ของตนเองและของมหาวิทยาลัย โดยไม่ประพฤติดุปฏิบัติตนอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงแก่ตนหรือแก่มหาวิทยาลัย

(๓) ดูแล รักษา และใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งไม่นำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือของผู้อื่น โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ๑) ใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดนโยบายประหยัดไม่ใช้หรือนำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปหาประโยชน์ส่วนตัวหรือแก่ผู้อื่น
- ๒) รักและหวงแหนทรัพย์สิน รวมถึงทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

๑) ให้บริการแก่ผู้รับบริการ หรือนักศึกษา และสังคมอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ หากไม่สามารถให้บริการได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ควรชี้แจงเหตุผลและแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

๒) ให้ความร่วมมือในการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) ปฏิบัติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือของบุคคลทั่วไป

(๓) ละเว้นการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

(๔) ละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ผู้รับบริการซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน โดยจะเป็นความยินยอมหรือไม่ก็ตาม รวมถึงแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศต่อนักศึกษา ทั้งทางกายและทางวาจาด้วย

(๕) ละเว้นการเปิดเผยความลับของนักศึกษา หรือผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการนั้น

ข้อ ๑๒ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

(๑) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่กระทำการใด อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

(๒) พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๓) พึงละเว้นการละทิ้งหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

ข้อ ๑๓ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

(๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๒) อบรมสั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้แก่นักศึกษาอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้ความรัก ความเมตตากรุณาต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค

(๓) ปลุกฝังให้นักศึกษามีวินัย ค่านิยมและทัศนคติที่ดีต่อสังคม ตลอดจนเคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

(๔) พึงละเว้นการกระทำตนเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของนักศึกษา

(๕) พึงละเว้นการแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากนักศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้นักศึกษากระทำการใด อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๑๔ จรรยาบรรณต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๑) ประพฤติตนเป็นผู้มีจิตใจของผู้ให้บริการ มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของมหาวิทยาลัยต่อสังคม

(๓) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

ส่วนที่ ๓

มาตรฐานจรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อ ๑๕ ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนตามปณิธาน นโยบาย และค่านิยมของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ บุคลิกภาพ และความคิดสร้างสรรค์ให้มีความเหมาะสม และได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ

ข้อ ๑๗ ปฏิบัติตนเป็นกัลยาณมิตรต่อผู้ร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ข้อ ๑๘ ให้ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทรต่อศิษย์ ส่งเสริมและให้กำลังใจในการเรียน และอบรมสั่งสอนให้ศิษย์เป็นคนดี

ข้อ ๑๙ รับผิดชอบ ตั้งใจ เอาใจใส่การสอนและพัฒนาศิษย์ให้รู้จริง ทำได้จริง และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงอย่างเต็มความสามารถ

ข้อ ๒๐ ปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสมต่อศิษย์ทั้งกาย วาจา ใจ

ข้อ ๒๑ รับผิดชอบต่องานวิจัย ผู้ร่วมวิจัย และการเผยแพร่ผลงานวิจัยในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการ มหาวิทยาลัยและสังคม

ข้อ ๒๒ รับผิดชอบต่อสิ่งตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้งมนุษย์ สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสภาพแวดล้อมของการวิจัย

ข้อ ๒๓ เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น รวมทั้งใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้จรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๔ โทษทางจรรยาบรรณตามหมวดนี้ ให้ใช้กับผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นบุคลากร

ข้อ ๒๕ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ แต่ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้อธิการบดีดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน

เมื่อได้ดำเนินการอย่างใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคลากรด้วย

ข้อ ๒๖ บุคลากรที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (๒) การล่องลະเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ยู่่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

(๖) การกระทำผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ทรัพย์สินเกียรติและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

(๗) การกระทำผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ทั้งนี้ การพิจารณาตาม (๖) ให้พิจารณาพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจงใจ ความสำคัญและระดับของตำแหน่งตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกกล่าวหา อายุ ประวัติ

และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายแรงอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๗ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี	เป็น ประธานกรรมการ
(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่อธิการบดีเสนอจำนวนสองคน	เป็น กรรมการ
(๓) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายจำนวนหนึ่งคน	เป็น กรรมการ
(๔) รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่อธิการบดีมอบหมายจำนวนหนึ่งคน	เป็น กรรมการ
(๕) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ	เป็น กรรมการ
(๖) คณบดีซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน	เป็น กรรมการ
(๗) ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน	เป็น กรรมการ
(๘) ตัวแทนจากบุคลากรจำนวนสองคน	เป็น กรรมการ
(๙) ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล	เป็น กรรมการ
(๑๐) หัวหน้าสำนักงานกฎหมาย	เป็น กรรมการและเลขานุการ
- ในกรณีที่มิได้เหตุผลและความจำเป็นสภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสอง

คน

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการตาม (๘) ให้เป็นไปตามประกาศที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๘ กรรมการตามข้อ ๒๗ (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) และ (๘) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตามข้อ ๒๗ (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัย และหรือถูกลงโทษทางจรรยาบรรณ
- (๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ขาดคุณสมบัติของกรรมการในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือตำแหน่งกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้ว่าซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๒๗ (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) และ (๘) วางลงก่อนครบวาระ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ โดยให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๒๗ (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริม กำกับ ดูแล เผยแพร่ plugged ให้คำแนะนำ ควบคุม กำกับ ดูแลในการบังคับใช้จรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

(๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณในมหาวิทยาลัย โดยอาจมีผู้ร้องขอหรือตามที่คณะกรรมการเห็นเองก็ได้

(๓) จัดทำมาตรการส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างสม่ำเสมอ

(๔) สอบสวน พิจารณาและวินิจฉัยการกระทำผิดจรรยาบรรณ โดยยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟังการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ การคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

(๕) ขอความร่วมมือให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐหรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกลกล่าวหา

(๖) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคลากรมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกลกล่าวหา

(๗) รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และ พยานหลักฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกลกล่าวหา รวมทั้งวินิจฉัยว่ามี การกระทำผิดจรรยาบรรณตามที่กล่าวหาหรือไม่ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นความผิดวินัยหรือไม่

(๘) แต่งตั้งบุคคล คณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๐ การดำเนินการสอบสวนผู้กระทำความผิดจรรยาบรรณอาจกระทำได้อันเมื่อ

(๑) มีผู้กล่าวหา หรือ

(๒) ผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการ หรือ

(๓) คณะกรรมการเห็นสมควรสอบสวน

บุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณ หรือความปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒๙ (๕) (๖) และ (๗) โดยเร็ว

ข้อ ๓๑ ในการพิจารณาและวินิจฉัยให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมและจำเป็นโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ในการพิจารณาดังกล่าวนี้นี้ ให้คณะอนุกรรมการแจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งให้โอกาสแก่ผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ หากเห็นว่าไม่เหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหา

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหา

(๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนของผู้ถูกกล่าวหา

(๗) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีการอ้างเหตุคัดค้านตาม (๗) ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการคัดค้านที่เพียงพอที่แสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมด้วย

ข้อ ๓๓ การคัดค้านตามข้อ ๓๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการด้วยตนเองหรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งหรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้านก็ได้ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้านพร้อมแสดงข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านว่าจะทำให้การพิจารณาไม่ได้ความจริงและยุติธรรมอย่างไร

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่รับหนังสือคัดค้านตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือด้วยตนเองให้ออกใบรับหรือจัดให้ออกใบรับให้ด้วย และให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานอนุกรรมการทราบและรวมไว้ในกระบวนการสอบสวน

ข้อ ๓๔ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๓๒ หรือคู่กรณีคัดค้านกรรมการในคณะกรรมการหรือคัดค้านอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการ ที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีลักษณะดังกล่าว ให้ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการเรียกประชุมเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าว กรรมการหรืออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม

ถ้าคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้าน ในระหว่างที่กรรมการหรืออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการหรือ คณะอนุกรรมการนั้นประกอบด้วยกรรมการหรืออนุกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการหรืออนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการหรืออนุกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการหรืออนุกรรมการผู้นั้น ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๓๒ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการและให้นำข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ การประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ต้องมีกรรมการหรืออนุกรรมการ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการหรืออนุกรรมการทั้งหมด จึงจะถือได้ว่าเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการ ไม่อาจเข้าร่วมประชุมได้และมีเหตุ อันจำเป็นต้องประชุมโดยเร่งด่วน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการหรืออนุกรรมการคนใดคนหนึ่งที่มาประชุม ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมในคราวนั้น

การประชุมตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการ ประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ห้ามมิให้กรรมการหรืออนุกรรมการ ที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่จะพิจารณาเข้าร่วมพิจารณาลงมติในเรื่องนั้น แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะให้ข้อเท็จจริงต่อที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะอนุกรรมการได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณา ลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดจรรยาบรรณร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง กรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจรรยาบรรณสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับใด แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ประพฤติจรรยาบรรณให้ทำความเห็นยุติเรื่อง แล้วส่งสรุปผลการสอบสวนพร้อมทั้งระบุพฤติการณ์และ รายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจนเสนอต่อคณะกรรมการดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๘ ให้คณะอนุกรรมการดำเนินการให้เสร็จสิ้นและรายงานให้คณะกรรมการทราบภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการได้รับทราบคำสั่ง แต่หากมีกรณีจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะอนุกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อประธานกรรมการได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน หกสิบวันก็ได้

ข้อ ๓๙ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและพฤติกรรมของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือวินัยร้ายแรง ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยกับบุคลากรผู้นั้นตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๔๐ หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางจรรยาบรรณใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษ

ข้อ ๔๑ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใด ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติกรรมของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้คณะกรรมการพิจารณาความผิดทางจรรยาบรรณตามข้อ ๒๔ ตามควรแก่กรณี

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิการบดีทำเป็นหนังสือโดยระบุพฤติกรรมหรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจนและให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบการตักเตือน หรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือทำทัณฑ์บน ไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๒ บุคลากรหรือผู้ใดถูกคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษจรรยาบรรณแต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ใดไม่พอใจคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับทราบคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๔ การดำเนินการทางจรรยาบรรณที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์เดิมจนกว่าจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๔๕ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือมีการมอบหมายใหม่ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(นายแพทย์ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี